

FRANCO ZEFFIRELLI

Franco Zeffirelli, właściwie Gianfranco Corsi, urodził się w 1923 roku we Florencji. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych i na uniwersytecie we Florencji. Początkowo swoje zainteresowania związał ze sztukami plastycznymi, architekturą i scenografią.

W 1947 roku związał się z trupą teatralną Morelli-Stoppa kierowaną przez Luchino Viscontiego. Jako scenograf i asystent reżysera współtworzył szereg spektakli, m.in.: "Tramwaj zwany pożądaniem" T. Williamsa (1948), "Troilus i Kessyda" W. Szekspira (1949), "Trzy siostry" A. P. Czechowa (1951). Jako reżyser teatralny debiutował w roku 1950 sztuką "Lulu" C. Bertolazziego. Jest cenionym inscenizatorem dzieł W. Szekspira, spośród których zrealizował m.in. dramaty: "Romeo i Julia" (1960), "Otello" (1961), "Hamlet" (1963), "Wiele hałasu o nic" (1965). Dzięki tym i innym adaptacjom teatralnym zyskuje sławę na scenach Europy i Stanów Zjednoczonych.

Utrzymuje kontakt ze scenami angielskimi, m.in. "Old Vic" w Londynie, a także z francuskimi, m.in. "Comédie Française", w której reżyserował "Lorenzaccio" A. de Musseta (1976). Od 1953 roku zajmuje się też reżyserią operową (m.in. znakomita ekranizacja "Traviaty" G. Verdiego, 1982). Międzynarodową sławę przyniosły mu ekranizacje dzieł Williama Szekspira: "Poskromienie złośnicy" (The Taming of the Shrew, 1966) z Richardem Burtonem i Elizabeth Taylor, "Romeo i Julia" (1968) z Leonardem Whitingiem i Olivią Hussey, i "Hamlet" (1990) z Melem Gibsonem. W latach siedemdziesiątych Zeffirelli często nawiązuje w swojej twórczości do tematyki religijnej.

W tym okresie powstają m.in.: "Fratello Sole, Sorella Luna" (Brat Słońce, Siostra Księżyc, 1972) - o świętym Franciszku z Asyżu, zaś w 1977 roku realizuje kinową wersję swego serialu telewizyjnego "Gesù di Nazareth" (Jezus z Nazaretu) z udziałem kilkudziesięciu najpopularniejszych aktorów europejskich i amerykańskich. Rok później realizuje remake głośnego filmu Kinga Vidora z lat 30-tych "The Champ" (Czemp, 1978) z Johnem Voightem i Faye Dunaway. Kolejnym filmem reżysera jest "Jane Eyre" (1995) według powieści Ch. Brontë. Rok 1998 przynosi "Herbatkę z Mussolinim", filmową opowieść w stylu kina papy, opartą na wątkach z autobiografii Zeffirellego. W 1986 roku reżyser napisał autobiografię "Zeffirelli by Zeffirelli".

<http://www.filmweb.pl/person/Franco+Zeffirelli-11795>

Fot. Teatro alla Scala w Mediolanie